

ת"פ 4030/08/21 - מדינת ישראל נגד עבדאללה גרה, רביע חלילה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 4030-08-21 מדינת ישראל נ' גרה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. עבדאללה גרה (עציר)

2. רביע חלילה (עציר)

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בפניי, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן בשנית, שעניינן חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק, ירי מנשק חם, איומים, שינוי זהות של רכב, שיבוש מהלכי משפט, מעשי פזיזות ורשלנות, וכן נסיעה נגד כיוון התנועה.

כעולה מעובדות כתב האישום בו הורשעו, סמוך לפני 15/7/21, תכננו הנאשמים לירות בצוותא לעבר בית עסק כדי להפחיד או להקניט את בעליו של העסק ועובדיו. לצורך כך, הצטיידו הנאשמים ברכב גנוב, אליו הצמידו לוחיות רישוי שהיו שייכות לרכב אחר.

ביום 15/7/21 נסעו הנאשמים ברכב האמור, כשהם מחזיקים ומובילים רובה סער מסוג קלצ'ניקוב עם מחסנית ותחמושת, וכן אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית ותחמושת הולמת. בהגיעם סמוך לבית העסק, פתחו את דלתות הרכב, נאשם 1 ירה מרובה הקלצ'ניקוב שבידו ונאשם 2 ירה מהאקדח שברשותו, כך שבסך הכל נורו לפחות 10 יריות לעבר בית העסק. בעת הירי, שהו בבית העסק לא פחות מתשעה אנשים. אחד הקליעים שנורו על ידי הנאשמים פגע במלגזה בה נהג אדם, וקליע נוסף פגע במכולה ששימשה כמשרד של אותו בית עסק.

לאחר הירי, הנאשמים נמלטו מהמקום, אולם שוטרים שהיו, באקראי, בפעילות סמויה בסמוך, חסמו את דרכם באמצעות רכב משטרה סמוי. הנאשמים עקפו את הרכב החוסם תוך שהם נוסעים נגד כיוון התנועה. השוטרים הסמויים החלו במרדף אחר רכב הנאשמים, שנאלץ להאט בשל התנועה במקום. בהתקרבות לרכב הנאשמים, ירדו השוטרים מרכבם והחלו לרוץ לעבר רכב הנאשמים כשהם יורים באוויר כדי למנוע מהנאשמים להמלט. הנאשם 1, שלא ידע כי המדובר בשוטרים, ירה ברובהו 8 יריות לפחות לעבר השוטרים, ואלה זינקו הצידה כדי להמנע מפגיעה.

בנסיבות אלה, נמלטו הנאשמים, הסתירו את הרכב ששימש אותם, כאמור, במטע זיתים אך אותו על ידי שוטרים **אחרים** שהיו בסיוור במקום. השוטרים, שחבשו כובעים משטרהיים, החלו במרדף רגלי אחר הנאשמים, צעקו להם "עצור, משטרה" ואף ירו באוויר כדי למנוע את המלטותם. בשלב זה, הנאשם 1

הסתובב לאחור, כיוון את רובהו לעבר השוטרים כדי להפחידם. אחד השוטרים ירה באוויר וצעק לו "עצור או שאני יורה" ואז חדל הנאשם 1 מלכוון את רובהו, המשיך במנוסה ובמהלכה השליך את הרובה מידיו.

2. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, בטרם נשמעו ראיות כלשהן בהליך המשפטי.

3. לנאשם 1 עבר פלילי משנת 2015, שאז הורשע בשני הליכים פליליים נפרדים, כאשר באחד מהם דובר בעבירות דומות לרבות בנשיאת והובלת נשק. בגין הליכים אלה הוטלו עליו עונשי מאסר ממושכים.

לנאשם 2 עבר פלילי נקי.

4. בעניינו של הנאשם 1 העידה אשתו שפירטה אודות חרטתו הכנה של הנאשם, על סיועו לקרוב משפחה חולה ותרומתו לחברה הסובבת. האשה הביעה דעה כי לנוכח לידת בתו של הנאשם, סמוך לאחר ביצוע העבירות, הוא לא ישוב עוד להסתבך בפלילים

עוד העיד אחיו של אותו בן משפחה חולה, שסיפר על דאגתו המסורה של הנאשם 1 לאותו אדם באופן מתמשך ובלעדי.

מטעם הנאשם 2 העיד מי שעובד עם אביו של הנאשם 2, שאף הוא סיפר על אופיו הטוב של הנאשם 2, חפצו לסייע לבריות וטוב לבו. כן נשמעו עדים נוספים על אודות אופיה של משפחת הנאשם 2 והעזרה שהיא מושיטה לכל דורש.

אביו של הנאשם 2 העיד לגבי מצבה הבריאותית של אשתו של הנאשם 2, וכן על קשיי המשפחה בטיפול באשה שאינה בקו הבריאות ובשני הפעוטות שנולדו לנאשם.

5. בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על המסוכנות הנוגעת למעשי הנאשמים: ירי משני כלי נשק לעבר בית עסק מאוייש, ואחר כך ירי חוזר ונשנה לעבר מי שאמנם לא ידעו שהם שוטרים, אך גם בכך היה בכדי לסכן את מי שלעברם בוצע הירי. הוטעם כי המעשים לוו בתעוזה רבה, תוך סיכון חוזר ונשנה של חיי אדם, הן בירי עצמו והן בנהיגה הפרועה במהלך המנוסה.

6. ב"כ הנאשמים עמד על כך, כי כעולה מכתב האישום, כוונת הנאשמים לא היתה לפגוע במאן דהוא, אלא להפחיד גרידא. עוד ציין כי הירי שביצע הנאשם 1 לעבר הרודפים אחריו היה שלא בשל תכנון

מקדים, ונעשה מתוך הבנה כי מדובר בעבריינים וכי אף המאשימה הסכימה כי לנאשמים, בעת ביצוע הירי לעבר רודפיהם, לא היתה מודעות כי מדובר בשוטרים. נטען כי משהבין הנאשם 1 כי שוטרים רודפים אחריו, הוא השליך את הנשק מידי.

שני הצדדים היו מאוחדים כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד בהתייחס למכלול האישומים בהיותם מסכת עובדתית אחת.

דין והכרעה

7. מדיניות הענישה החוזרת ונשנית מדגישה את החומרה רבה הנוגעת לעבירות בנשק. שוב ושוב הוטעם הצורך בהכבדת הענישה נוכח הסכנה הרבה הנשקפת מעבירות בנשק, ובייחוד כאלה הכוללות "לחיצה על ההדק", תוך נטילת החוק לידים. המסר החד משמעי בשורת פסיקה ארוכה הינו כי "מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען" (ראו למשל ע"פ 9292/20 מחאמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 18/5/21)).

פוטנציאל המסוכנות ממעשי הנאשמים היה רב: ירי משני כלי נשק לעבר בית עסק מאוייש, שאך בנס לא הסתיים בפגיעה אקראית במאן דהוא. גם אם כוונת הנאשמים היתה לזרוע מורא גרידא, במעשיהם יצרו סיכון משמעותי לכל מי שנכח או נקלע לזירת הירי. מדובר בשתי זירות ירי: הראשונה - ירי לעבר בית עסק, אך בארוע השני ירה הנאשם 1 לעבר הרודפים אחריהם.

אמנם לנאשמים לא היתה הידיעה כי מדובר בשוטרים, ברם במעשיהם יצרו סיכון רב מסתבר וצפוי לפגיעה באותם רודפים.

הטענה כי מדובר בנסיבות הקרובות לסייג של הגנה עצמית אינה מקובלת עליי. הנאשמים הם שבחרו באחיזה פסולה בכלי נשק ככלי לפתרון סכסוכים ולהשלטת פחד מפניהם, ושוב וגילו דעתם כי אינם בוחלים לעשות כן כדי לשוב ולפתור בעיות שיצרו במו ידיהם. הם יצרו סיכון רב לרודפים אחריהם, שכן לא הסתפקו בירי באוויר כפי שביצעו הרודפים, אלא ירו לעברם של הרודפים ממש. רק בשל תגובה מהירה של השוטרים, נמנעה פגיעה בגוף בשלב זה.

גם כשהתחוויר לנאשם 1 כי שוטרים רודפים אחריו, לא חשש מלכוון את נשקו לעברם. הוא חדל מכך רק בשל חששו ולא מרצונו הטוב.

8. בנסיבות שנמנו, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם נע בין עונש מאסר ממשי של ארבע שנות מאסר ומחצה ברף התחתון לצד עונשי מאסר מותנים, קנס ופיצוי לנפגע העבירה, ועד שמונה שנות מאסר

בתקרתו לצד אותם עונשים נלווים.

9. לא הוצגו הנמקות לסטייה, לקולא או לחומרא, ממתחם הענישה שנקבע.

10. בגזירת עונשם של הנאשמים, הבאתי במניין שיקוליי את הודאתם טרם שמיעת ראיות, את מעשיהם החיוביים למען אחרים, ומצבם המשפחתי בהיותם אבות לילדים רכים.

11. אחר כל האמור, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

נאשם 1:

נוכח עברו הפלילי המכביד, וחלקו הממשי בארוע הירי השני, מוטלות על הנאשם 1, עבדאללה גרה, (5) חמש שנות מאסר, אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, ומניין מיום מעצרו בתיק זה - 15/7/21

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם זה שנתיים (2) מאסר, אותן לא יירצה אלא אם בתוך (3) שנים מיום שחרורו מהמאסר, ישוב ויעבור עבירות בנשק, ירי מנשק חם או חבלה בכוונה מחמירה.

כן מוטלים (4) ארבע חודשי מאסר לבל ישוב ויבצע, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירות שעניינן איומים, שינוי זהות רכב, שיבוש מהלכי משפט או מעשי פזיזות ורשלנות.

אני קונס את הנאשם 1 בסך של 15,000 ₪ (חמישה עשר אלף ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23, או שלושה חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס.

כן אני מורה כי הנאשם 1 יפצה את מוחמד אבו מוך, בעליו של ביתה עסק שלעברו בוצע הירי, בסך של 20,000 ₪ (עשרים אלף ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23.

ב"כ המאשימה יעדכן את הזוכה בזכירתו על פי פסק הדין.

הנאשם 2:

על הנאשם 2, רביע חלאילה, מוטלות (4.5) ארבע שנות מאסר ומחצה, אשר יהוו עונש מאסר ממשי

לריצוי בפועל, ומניין מיום מעצרו בתיק זה - 15/7/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם שנתיים (2) מאסר, אותן לא יירצה אלא אם בתוך (3) שנים מיום שחרורו מהמאסר, ישוב ויעבור עבירות בנשק, ירי מנשק חם או חבלה בכוונה מחמירה.

כן מוטלים (4) ארבע חודשי מאסר לבל ישוב ויבצע, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירות שעניינן איומים, שינוי זהות רכב, שיבוש מהלכי משפט או מעשי פזיזות ורשלנות.

אני קונס את הנאשם 2 בסך של 15,000 ₪ (חמישה עשר אלף ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23, או שלושה חודשי מאסר נוספים תמורת הקנס.

כן אני מורה כי הנאשם 1 יפצה את מוחמד אבו מוך בסך של 20,000 ₪ (עשרים אלף ₪) שישולמו עד ליום 1/1/23.

ב"כ המאשימה יעדכן את הזוכה בזכייתו הכוללת על פי פסק הדין.

זכות ערעור הודעה כחוק.

ניתן היום, כ"א סיוון תשפ"ב, 20 יוני 2022, במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד יאיר גויכמן; ב"כ הנאשם 1: עו"ד דורון נוי ועו"ד יהלי שפרלינג, המופיעים גם בשם ב"כ הנאשם 2: והנאשמים באמצעות שב"ס.